

Τῆ Α΄ τοῦ μηνὸς Αὐγοῦστοῦ

Ἡ πρόοδος (ἦτοι ἕξοδος καὶ προσκύνησις) τοῦ τιμίου Σταυροῦ τῶν ἁγίων ἑπτὰ Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης ὁσιομάρτυρος.

* * *

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

Ἀπολυτικία

τῶν Ἁγίων.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Τ ας αλ γη δο νας των Ἀ γι ων ας υ περ σθ

ε πα θον $\frac{4}{9}$ δυ σω πη η θη τι Κυ ρι ε $\frac{4}{9}$ και πα σας η

μων τας ο δυ υ νας $\frac{4}{9}$ ι α σαι φι λαν θρω πε δε ο ο

με ε θα

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και
 το σον φυ λα α των δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι
 ι τε ευ μα α α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♯ Κε ρ

Η φυ σις των βρο των συ νε ορ τα ζε πα σα
 και σκι ρ τα μυ στικω ς του Σταυ ρσ γαρ το ξυ λον
 προ τι θε ε ται ση η με ρον ι α τρει ο ον α
 δα α πα νον τοις προ στρε ε χσ σι μετ ευ λα βει
 ας και πο θσ και δο ξα α ζσ σι τον εν αυ τω
 προ σπα γε ντα Χρι στον τον φι λανθρω πον

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ς

Εὐφροσυνῆς προξενος την νυν ημεεε
εερα τῆς Σταυροῦ η προοδος καθάγια
ζειγαρημων ψυχασομ και τασωματα των προ
σκυ νωντων αυτον με τα πιστεεως

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν Εὐλὸν. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσά ποτε, μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρον σήμερον, Σταυρὸν νοῖ καθαρῶ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμη, πάντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῶ προσιούσιν, ἀγιασμὸν καὶ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὁ ζωηδῶρητος Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῆ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος· προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφρασιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὀρώσι θέαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρούει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἁμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων αὐτόν.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ῥάβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα,

δι' οὗ ἡμεῖς πίστευ, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ρεύματα πάντα, τῆς ἁμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδίνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὄλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; Ὅρῳ γάρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ῥδὴ α'. Ῥχος α'. Ῥδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μωσέως τὰ δόγματα, πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες, καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, πρεσβεύσατε ἀεὶ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίς εἶδε; τίς ἤκουσεν, οἴους ἀγῶνας, στερόρως ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, οἱ Σολομονῆς υἱοί, ἀθλήσαντες μιᾷ ψυχῇ, ἐνὶ φρονήματι;

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλλήλους ὀτρύνοντες, οὕτως ἐβρόν· Νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάνωμεν, ὑπὲρ πατρῶν ἐθῶν, οἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, ἅγιοι Παῖδες ἐπτά.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥσχύνθη ὁ τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως, ἡσθένησαν βάσανοι, ὁ Βελίαι ἤττηται, τὸ πῦρ ἐσβέσθη λοιπόν· μηδεὶς οὖν ἔξω ἀδελφοί, στήτω τοῦ σκάμματος.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥμῖν ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶν, ἐθῶν ὁ ἀγών ἐστίν, (οἱ Παῖδες ἔκραζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοί), ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκρίνομεν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς σάρκας τοῖς ὄνουξιν ἐν τῷ σταδίῳ, ξεόμενοι ἔκραζον, οἱ τοῦ νόμου φύλακες· Ῥμῖν ὦ Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Δόξα.

Τριάδα δοξάσωμεν, τὴν ἐν Μονάδι, οὐσίαν αἰδίον, συμφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοδύναμον, Πατέρα ἀναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν βότρυν τὸ πέπειρον, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀφράστως βλαστήσασα, ζωηφόρος ἄμπελος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐδείχθης Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, πάντας εὐφραίνουσα.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ γ΄.
ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς καθορᾶται, προσκυνούμενος· καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, ἐορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι, τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Καταυγαζόμενοι φωτί, τῶν τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, ὀλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες, σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν, καὶ κράξωμεν· Ὁ φωτισμὸς τῶν ὅλων, εὐσπλαγγχε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὑμνολογοῦμέν σε Σταυρέ, καὶ προσπτυσσόμεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυναστείαν· Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυβέρνησον, πρὸς ὄρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενεκρωμένην τὴν Ζωήν, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγγνων τὸν πόνον, ἐδονεῖτο ἡ σεμνή, Παρθένος ἀνακράζουσα· Οἶμοι! Υἱέ μου τί σοι, δῆμος ἀνόμων πεποίηκεν;

Τῶν Ἁγίων.
ᾠχος α΄. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξηθέντες, πάντες κατὰ νόμον παιδαγωγηθέντες, ὑπὸ Ἐλεαζάρου, νομίμως ἠθλήσατε, καὶ Ἀντιόχου τὰς βουλὰς, πάσας εἰς γῆν κατεπατήσατε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σπεῦδε ἀνεβρόων τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι, ποίει ἅπερ θέλεις, καὶ ὀργίζου πλέον· ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, οὐδόλως πειθόμενοι, τοὺς τῶν βασάνων αἰκισμούς, πόθῳ Θεοῦ μᾶλλον αἰρούμεθα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ τις ὑστερείτω σήμερον, τοῦ καλοῦ ἀγῶνος· μήτις θηρευθήτω, ὑπὸ τοῦ μανιώδους· σοφός ἐστιν ὁ δράκων· ἀλλήλους παρώτρυναν, τῆς Σολομονῆς οἱ υἱοί· μήτις ἡμῶν γένηται βρῶμα αὐτοῦ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ὁμοῦ αἰκισθῶμεν· δεῦτε ἀνδρυνθῶμεν, οἱ Παῖδες ἀνεβρόων, ἀλλήλους ὀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας εὐσεβῶς· οὐς καὶ ἡμεῖς ζηλοτυπήσωμεν.

Δόξα.

Μίαν οἱ πιστοὶ δοξάσωμεν, τοῦ Θεοῦ οὐσίαν, μίαν δεσποτείαν, μίαν βασιλείαν, ἐνοῦντες ἀσυγχύτως, τὴν μίαν Θεότητα, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Βάτος προεγνώσθης ἀφλεκτος, ἐν Σινᾶ τῷ ὄρει· ὄρος δὲ τὸ θεῖον, Δανιήλ ἐφάνης· ἐξ οὗ ἀχειροτμήτως, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χριστὸς ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, εἰς ὧν Υἱός, Θεογεννήτορ ἐκ σοῦ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός· εὐφανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες σοφοί, μαρτυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλὰς, ἀνδρείως κατησχύνατε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι· καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι ἅγιοι, σὺν μητρὶ θεόφρονι,

προθύμως ἠθλήσατε· ὄθεν καὶ θανάτῳ, τὴν οὐράνιον ὄντως, ζῶν ὠνησάμενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, Μακκαβαῖοι στερόροφυχοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῶν Μακκαβαίων.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στῦλοι οἱ ἐπτάρημοι, καὶ θείου φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸς Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, * αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Αἶνει θερμῶς Σιών τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως σῶν πυλῶν τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς υἱοὺς σου εὐλόγησεν. Οὗτοι στρατὸς γὰρ ὡς τροπαιοῦχος, φάλαγξ ὄντως γενναία καὶ κραταιόφρων, πρὸς μηχανὰς δυσσεβῶν, θεοφρόνως ἀνθέστηκεν. Ἄλλ' ὡς νίκης στεφάνους οὐρανίας Σιών ἀπολαύοντες, καὶ τῷ θεῷ θρόνῳ πελάζοντες, ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως δεόμενοι, * αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον.

Μὴν Αὐγούστου, ἔχων ἡμέρας λα'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ', καὶ ἡ νύξ ὥρας ια'.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχ. Τὸν Σταυρὸν ἡ Γῆ σύμπασα προσκυνησάτω,

Δι' οὗπερ ἔγνωκε Σὲ προσκυνεῖν Λόγε.

Σταυρὸς χάριν ἄφθονον κόσμῳ προφαίνει,

Πᾶσι προτιθέμενος χερσὶν ὀσίαις.

Αὐγούστου ἐνὶ πρώτῃ Σταυροῖο πρόοδον τέλεσκον.

Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ πάλαι τελομένης, ἣτοι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ παλατίου καὶ ἡ λιτάνευσις αὐτοῦ ἀνά τὰς συνοικίας τῆς βασιλευούσης, πρὸς ἀγιασμόν καὶ εὐλογίαν καὶ ὑγείαν τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐπάνοδος δὲ αὐτοῦ ἐτελεῖτο κατὰ τὴν ιδ' (14ην) τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων ἐπτὰ μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίου, Γουρία, Ἐλεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ,

Ἀχειμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν. (166 π.Χ.)

Στίχ. Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεάζαρ,
Ἀθλήσεως προὔθηκε τοῖς ἄλλοις ἵχνη.

Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θέκλης ἔχω,
Τὴν Σολομονήν, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει.

Ἐξ ἐβδόμης πέμπουσι Παίδων ἐπτάδα,
Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.

Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομώνην, ἐπτά τε υἷας.

Οὗτοι, Ἀντιόχου, υἱοῦ Σελεύκου, τοῦ τῶν Ἑβραίων ὅλον ἔθνος ἐξελόντος καὶ ἀνδραποδισαμένου καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πάτρια ἀρνήσασθαι ἔθνη καὶ ἀπογεύσασθαι υἰῶν κρεῶν, ἠπειθήσαν τῷ τυράννῳ, τῶν πατρῶων ἀντεχόμενοι νόμων, ὃ τε πρεσβύτης Ἐλεάζαρ, διδάσκαλος ὢν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητῆς, καὶ οἱ ἐπτά Παῖδες ὑπ' αὐτῷ παιδευόμενοι.

Καὶ ὁ μὲν Πρεσβύτης, προσδεθείς εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ κατὰ τῶν μυκτῆρων δριμεῖς καὶ δυσώδεις χυλοὺς δεξάμενος καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς καὶ εὐξάμενος, τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παντός, ἐξέπνευσεν.

Οἱ δὲ γενναιότατοι Παῖδες, ἕκαστος, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου, ἀχθέντες καὶ ἀρθρεμβόλοις καὶ τροχοῖς καὶ καταπέλταις καὶ πυρί, οἷς καθ' ἓνα αὐτῶν ὁ τύραννος ἐξήτασεν, ἀγωνισάμενοι καὶ τὰ πάτρια ἔθνη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὸν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες καὶ κύριον τὸν λογισμὸν καὶ αὐτοκράτορα δεῖξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἀνεδήσαντο.

Μεθ' ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ Σολομονή, ἐπεὶ τελειωθέντας τούτους εἶδε, μὴ ὑπομείνασα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολήν, τῇ ἀναφθείσῃ πυρκαϊᾷ ἑαυτὴν ἐπέρριψε· καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τὸ θαυμαστὸν μαρτύριον τῶν εὐσεβῶν παιδῶν ὑμνεῖται ἐν τῇ Δ' Μακκαβαίων βίβλῳ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Τὸ σεπτὸν λείψανον τῆς ἀγίας μάρτυρος Σολομονῆς, ὀλοσώμως ἀπόκειται ἄφθορον ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων ἐννέα μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλησάντων, Λεοντίου, Ἄττου, Ἀλεξάνδρου, Κινδέου, Μνησιθέου, Κυριακοῦ, Μηναίου, Κατούνου καὶ Εὐκλέου. (γ' αἰ.)

Στίχ. Ἐκ Παμφυλίας ἐνάς ἐτμήθη ξίφει,
Μίαν φυλὴν ζητοῦσα τὴν τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ Φλαβιανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐκ προγόνων ὄντες χριστιανοί· καὶ ὁ μὲν Μηναῖος τέκνων ἦν, οἱ δὲ λοιποὶ γεωργοί. Μίαν δὲ γνώμην οἱ πάντες ἔχοντες, καὶ βουλὴν καλὴν βουλευσάμενοι, πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐχώρησαν, κοινὰ πάντα τὰ βιωτικὰ ἠγησάμενοι. Καὶ καταλαβόντες τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ μιᾶς νυκτὸς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ καταστρέφουσιν ἀφιδρῦματα. Διὰ τοῦτο κρατοῦνται· καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς καὶ πυρὶ τὰς πλευράς ἀνακαίονται καὶ ὄνουσι τὸ περίλοιπον ἀποσύρονται σῶμα μέχρι τῶν ὀστέων· καὶ τὰς μασχάλας λαμπάσι

πυρός κατακαίονται καὶ ὀβελίσκοις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντῶνται καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορῶριπτονται, μήτε τροφῆς μήτε ποτοῦ μήτε οἰασοῦν ἐπιμελείας ἀξιωθῆναι τοῦ τυράννου προστάξαντος. Χρόνος οὐ μεταξὺ πολὺς, καὶ θηρίοις οἱ Ἅγιοι εἰς βορὰν δίδονται· τὰ δὲ τούτοις εἰρήνευον. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, καί, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν, ἐκβοησάντων, βρονταὶ αὐτίκα, ἀστραπαὶ τε καὶ ὑετοὶ λαῦροι, χαλάζη σύμμικτοι, ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέροντο· μεθ' ὧν καὶ φωνή τις θεία ἠκούετο, τοὺς Ἁγίους προσκαλουμένη. Οἱ τῆς φίλης αὐτοῖς φωνῆς ἐπακούσαντες, ἐγεγῆθησαν· καὶ τότε τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν, τοῦτο τοῦ ἡγεμόνος προστάξαντος· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Πάπας ὁ νέος, εἰς σάκκον βληθεὶς καὶ θίβη ἐγκλεισθεὶς καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφείας, τελειοῦται.

Στίχ. Σάκκος Πάπαν ἔκρυψε, καὶ σάκκον θίβη,
Καὶ τὴν θίβην ῥοῦς· καὶ Πάπας Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεχθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν,
Ψυχοβλαβῶν ἀπῆλθε κρείττων ῥευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Κήρυκος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ δημίου φήσαντος· Οὐ τμηθῆς θύων·
Κλίνας κάραν Κήρυκος, εἶπεν· Οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῷ Θεοδώρῳ θεῖος ἐνσκήπτει πόθος,
Τυχεῖν ποθεινῶν δωρεῶν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ χωσθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰὼβ καθέδραν, φημί δὴ τὴν κοπρίαν,
Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μήνου, Μηναίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντίῳ, πλησίον τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου.

Στίχ. Μήνης κατοικεῖ, συγκατόικον νῦν ἔχων
Μηναῖον, ἔνθα οὐδαμῶς μῆνη πέλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος Ἐλέσης, τῆς ἐν τῇ νήσῳ τῶν Κυθήρων ἀθλησάσης. (†375)

Στίχ. Ἐλεος σὺ δέδοσαι παρὰ Κυρίου,
Τῇ σῇ μητρὶ, παρθένε Μάρτυς Ἐλέσα.

Αὕτη ἡ αἰοίδιμος καὶ πανένδοξος τοῦ Χριστοῦ ὀσιομάρτυς Ἐλέσα, ἦτον ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, θυγάτηρ τινὸς περιφανοῦς καὶ πλουσίου ἄρχοντος Ἑλληνοῦ, ὀνόματι Ἑλλαδίου, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς ὑπῆρχε χριστιανὴ ἀπὸ τοὺς προγόνους τῆς, καὶ φοβουμένη τὸν Θεόν, ὀνόματι Εὐγενία· ἦτο δὲ στείρα, καὶ ἐπαρακάλεσε τὸν Θεὸν νὰ κάμη ἔλεος εἰς αὐτὴν νὰ τὴν ἀξιῶση νὰ κάμη τέκνον, διὰ νὰ τὸ ἀφιερῶση τῆς χάριτός του. Λοιπὸν μίαν τῶν ἡμερῶν εὐρισκόμενη μόνη εἰς τὸν οἶκόν τῆς καὶ προσευχομένη, ἤκουσε φωνὴν οὐρανόθεν ὅπου τῆς ἔλεγεν· Ἠλέσέ σε ὁ Θεὸς εἰς ὅ,τι τοῦ ἐζήτησες, καὶ ἔδωκέ σοι καρπὸν κοιλίας. Αὕτη δὲ οὐκ εἶπε τότε τοῦ ἀνδρός τῆς τὸ γενόμενον· ὅτε δὲ ἐγνώρισε τὸν ἑαυτὸν τῆς ἔγκυον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν καὶ ὁμολόγησε τὸ θαῦμα, καὶ λέγει τοῦ ἀνδρός τῆς· Ἄς τὴν ὀνομάσωμεν

Ἐλέσαν. Ὁ δὲ πατὴρ ἐταράχθη ὡς ἀσεβῆς περὶ τοῦ βαπτίσματος, ἀλλ' ὅμως τὴν ἡγάπα καὶ διὰ τὴν ἀγάπην αὐτῆς τὸ ὑπέφερε.

Ἡ δὲ Ἐλέσα ἀκουλουθήσε τὸ παράδειγμα καὶ τὴν πίστιν τῆς μητρὸς της. Ὅταν δὲ ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν ἐτῶν δεκατεσσάρων, ἐγνώρισε ἡ μήτηρ της τὸ τέλος τῆς ζωῆς της, καὶ τῆς λέγει: «Ἠγαπημένη μου Ἐλέσα, θεωρῶ πῶς ἐγγίζει τὸ τέλος μου καὶ δὲν λυποῦμαι δι' αὐτό. Πάρεξ διὰ τὸν χωρισμὸν σου, διότι ὁ πατὴρ σου εἶναι ἀσεβῆς καὶ θέλεις ἔχει πείραξιν ἀπὸ λόγου του εἰς κάθε καιρὸν. Μὰ ἐσὺ φύλαξον τὴν πίστιν σου τὴν ἀγίαν, καθαρὰν καὶ ἀμώμητον ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου καθὼς ἐπαράλαβες ἀπὸ ἐμένα τὴν ταπεινήν, διατὶ θέλει σε ἀξιώσει ὁ Κύριος νὰ γίνῃς ἰδική του, νὰ λάβῃς τὸ ἀμαράντινον στέφανον εἰς τὴν οὐράνιον αὐτοῦ βασιλείαν, νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν». Καὶ ἀσπασαμένη αὐτὴν μετὰ δακρῶν, καὶ διδοῦσα εὐχὴν καὶ εὐλογίαν ἐξέπνευσε. Ἔμεινε δὲ ἡ Ἐλέσα μόνη κυρία τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τίς διηγῆσεται τὰς προσευχὰς καὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνας καὶ ἄλλας ἀρετὰς ὅπου ἔκαμνεν θεαρέστως; Ὑστερον δὲ ἕναν χρόνον, ἐσυλλογίσθη ὁ πατὴρ αὐτῆς νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ, ἀλλὰ ἡ Ἐλέσα ἠρνήθη. Ὁ δὲ πατὴρ της πολλάκις παραινοῦσε αὐτὴν νὰ ὑπανδρευθῇ, αὐτὴ δὲ μὴ θέλουσα νὰ ἀκούσῃ, στρέφουσα τὸ πρόσωπόν της ἐσιώπα, μόνον κρυφίως προσηύχετο. Μετὰ δὲ πολλὰς ἡμέρας ἐταξίδευσεν ὁ πατὴρ της καὶ πῆγε εἰς τόπον μακρινόν. Τότε ἡ Ἐλέσα, βρίσκοντας εὐκαιρία, ἐναύλωσε ναύτη, καὶ μαζὺ μὲ τίς δοῦλές της ὑπῆγαν εἰς τὰ Κύθηρα, ὅπου ἦτον τόπος ἔρημος καὶ ἀρμόδιος διὰ ἄσκησιν μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχει ἄνθρώπους, πάρεξ θηρία καὶ ὀφίδια μόνον. Ἐξῆλθον δὲ καὶ τινες ἄνθρωποι διὰ περιδιάβασιν, καὶ ὀδεύοντες ἔνθεν κακεῖθεν, ἐδάγκασεν ἕνας θανατηφόρος ὄφις ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς καὶ εἰς ὀλίγον διάστημα ἐπρήσθη ὅλον τὸ σῶμα, καὶ μετὰ δεινῶν πόνων ἐξέψυξε. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα διὰ τὴν στέρησίν του. Ἀκούσασα δὲ ἡ Ἁγία τὸ συμβεβηκός, κάμνουσα ἐκτενῆ προσευχὴν πρὸς τὸν Θεόν, ἐσημείωσεν εἰς αὐτὸν τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ καὶ ἔκραξε μεγαλοφώνως: Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὅπου εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, ὡς παντοδύναμος νὰ σὲ ἀναστήσῃ, ἵνα δοξασθῇ τὸ ὄνομά του τὸ πανάγιον. Καὶ εὐθὺς ἀνέστη ὁ νεκρὸς καὶ ἐκάθισεν.

Μετὰ δὲ ἡμέρας πολλὰς, ἐπέστρεψεν ὁ πατὴρ της, καὶ μὴ εὐρῶν αὐτὴν, ἐπληροφορήθη καὶ ἔμαθε λεπτομερῶς τὰ γενόμενα. Τότε, ὑπῆγε εἰς τὰ Κύθηρα, τὴν εὐρήκε καὶ προσπάθησε ὅπως τὴν μεταπέισῃ. Ὅμως ἡ Ἁγία ἔμενε στέρβη εἰς τὴν πίστιν της. Ὁ δὲ θυμωθείς, ἤρπασεν αὐτὴν ἀπὸ τοὺς πλοκάμους τῆς κεφαλῆς, καὶ ἔσυρε καταγῆς, καὶ ἔτυπτε μετὰ ῥάβδων, ἕως ὅτου τὴν κατεπλήγωσεν. Αὐτὴ δὲ ἔψαλλε τό: Ἐλέησόν με ὁ Θεός, βλέπων ὁ Ἑλλάδιος τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης, ὀπισθαγκώνισεν τὰς χεῖράς της, καὶ τὴν ἐκρέμασεν ἀπὸ τοὺς πλοκάμους εἰς δένδρον τι κερατίας, καὶ ἐβασάνιζεν αὐτὴν μὲ πικρὰς τιμωρίας, ἀλλοπίστους δαρμούς, ἕως ὅτου ἐξέπνευσε καὶ παρέδωσε τὴν μακαρίαν ψυχὴν της εἰς χεῖρας Θεοῦ. Αὐτὸς δὲ ἔλυσε τὸ ἅγιον καὶ μαρτυρικόν της σῶμα, καὶ τὸ ἔρριψε κατὰ γῆς. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτὴν, ἀνεστήθη καὶ ἐκάθισεν, καὶ εὐχαριστοῦσε τὸν Θεόν. Βλέποντας δὲ ὁ πατὴρ της ταῦτα ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ λαβὼν εἰς χεῖρας λίθον νὰ λιθάσῃ αὐτὴν, ἡ Ἁγία ἔτρεξε φεύγουσα, καὶ αὐτὸς τὴν ἐζύγωνε μὲ πολὺν θυμόν, καὶ ἐσχίσθη μιὰ πέτρα μεγάλη τοῦ βουνοῦ, καὶ ἐπέρασεν ἡ Ἁγία τὸ ἄλλο μέρος καὶ κλίνας τὰ γόνατα προσηύχετο. Ὁ δὲ θηριόγνωμος πατὴρ της τρέξας κατόπιν της, τὴν κτυπᾷ μὲ ἕνα λίθον εἰς τὸ μέτωπόν της καὶ ἐσύντριψε τοὺς ὀδόντας, εἶτα ἀσπασάμενος τὴν μάχαιράν

του απέκοψε τὴν ἀγίαν τῆς κεφαλὴν, τῇ 1ῃ Αὐγούστου τοῦ 375, καὶ οὕτως ἔλαβε τὸ στέφανον τοῦ μαρτυρίου. Ἡ δὲ μία δούλη τῆς Ἀγίας ἔστεκεν ἀντίκρου καὶ ἐθεώρει τὰ γενόμενα. Τὴν δὲ ἄλλην τὴν ἐπῆρε καὶ τὴν ἔβαλε στανικῶς ὁ Ἑλλάδιος εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐγύρισαν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἡ δὲ δούλη ὅπου ἦτο κρυμμένη ἀντίκρου καὶ ἐθεώρει, ὅταν ἔφυγε τὸ πλοῖον, ἦλθεν εἰς τὸ λείψανον τῆς Ἀγίας μακαρίζουσα καὶ καταφιλοῦσα αὐτὴν μετὰ δακρύων καὶ εὐλαβῶς ἐκήδευσεν αὐτὸ τὸ μακάριον λείψανον εἰς τόπον ὑψηλὸν ἐνῶ ἦτον νεκρὴ εἰς τὸ ὄρος ἐπάνω, διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν αἰτίαν ὀνομάζεται ἕως τὴν σήμερον ὄρος τῆς Ἀγίας Ἐλέσης. Ἡ δὲ δούλη τῆς Ἀγίας ἔμεινεν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ ἤκουε πολλὰς ψαλμωδίας Ἀγγέλων ἐπάνω τοῦ τάφου κατὰ πᾶσαν νύκτα, ἐθεώρει δὲ καὶ φῶς οὐράνιον. Καὶ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἦλθε ἓνα πλοῖον τῶν χριστιανῶν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, καὶ κατελθοῦσα αὐτὴ ἀπὸ τοῦ ὄρους εἰσηλθεν ἐν αὐτῷ καὶ ἀνεχώρησε ἐκ τῆς νήσου, καὶ ἐδιηγοῦσεν ἅπαντα τὰ περὶ τῆς ἀγίας γενόμενα εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ὡς ἐδιώδευσε. Καὶ πολλοὶ τῶν χριστιανῶν ἀκούοντες τὰ τοιαῦτα, ἤρχοντο εἰς τὴν νῆσον ταύτην χάριν εὐλαβείας καὶ προσκυνήσεως τῆς Ἀγίας, καὶ ἔκτισαν μικρὸν ναδὸν εἰς τὸ ὄνομά της, πηγὴ θαυμάτων δὲ γέγονε εἰς τοὺς προσερχομένους μετὰ πίστεως, καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Ἀγίας εἰς ὀλίγους χρόνους κατοικήθηκε ἡ νῆσος αὕτη ἀπὸ πληθὸς λαοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Παύλης τῆς Ῥωμαίας. (†403)

Στίχ. Ὡς ἀκένωτος, Παῦλα, προσφορᾶς κρήνη
πτωχοὺς ἐπότισας καὶ μοναστῶν δῆμους.
Παῦλα λιποῦσα Ῥώμην, πάτρην, γενέτας,
Βηθλεὲμ ἄντρω ἦκε τοῦ ἐκμονάσαι.

Ἡ ὁσία καὶ θεοφόρος μήτηρ ἡμῶν Παῦλα ἐκ ρίζης ἀνέθαλεν εὐγενοῦς καὶ λαμπρᾶς τῆς Ῥώμης ἐν ἔτει 347. Ἄγουσα τὸ πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας ἐδεσμεύθη Τοξοτίῳ τῷ εἰδωλολάτρει ὑπάτῳ, τῷ ἑαυτὴν ἐάσαντι ἐλευθέρως ρυθμίσει τὸν οἶκον αὐτῆς, ὡς πρέπει τῷ Θεῷ. Ἐξ αὐτοῦ χάριτι θείᾳ πέντε ἀπέκτησε τέκνα καὶ ἐν πλησμονῇ ἀγαθῶν διῆγε τὸν βίον ἄχρι τῆς τοῦ συνεύνου αὐτῆς τελευτῆς, ἐπισυμβάντος αὐτῆς ἀγούσης τὸ τριακοστὸν καὶ δευτέρον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Δάκρυα τότε περὶ αὐτοῦ ἐκχύσασα ἡ Παῦλα τῷ Θεῷ τὸν βίον αὐτῆς ἀνατεθῆναι ἠθέλησε, τῷ τρόπῳ Μαρκέλλης τῆς ὁσίας, καὶ τὸν ἐν τῷ Ἀβεντίνῳ λόφῳ οἶκον αὐτῆς εἰς μονὴν μετεποιήσατο, τόπον ἐρμηνείας τῶν θείων γραφῶν καὶ ἀναψύξεως καὶ φιλοξενίας ἀγίων ἀνδρῶν καὶ πατέρων, ἐν οἷς καὶ Ἱερώνυμον τὸν μέγαν, Ἐπιφάνιον, ἐπίσκοπον Κωνσταντίας Κύπρου καὶ Παυλίνον, τὸν τῆς Ἀντιοχείας ἀρχιποίμενα. Ἐνωτισθεῖσα μετὰ πάθους τὰς ψυχωφελεῖς περὶ τῶν πατέρων τῆς ἀνατολῆς διηγῆσαι ἀπετάξατο Ῥώμην, οἶκον καὶ οὐσίαν καὶ ἔδραμε πολίσει τὴν ἔρημον μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Εὐστοχίας καὶ τινων τῆς Ῥώμης παρθένων.

Ἐλθοῦσα εἰς Κύπρον ἡ Παῦλα ἔρριψεν ἑαυτὴν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ θεαυγοῦς Ἐπιφανίου καὶ ἔμεινε σὺν αὐτῷ ἡμέρας δέκας ἐργαζομένη ἀόκνως τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνισχύουσα πάσας τὰς ἐν τῇ νήσῳ μονὰς, ἐκ τῆς δυτικῆς Πάφου ἄχρι τῆς ἀνατολικῆς Καρπασίας. Ἐκεῖθεν διὰ μικροῦ ταξιδίου διαπεράσασα τὸ πέλαγος ἦλθεν εἰς Ἀντιόχειαν παραχειμάσασα μετὰ τοῦ ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Παυλίνου, τοῦ διαθερμάναντος αὐτῆς τὴν πίστιν. Ἐν αὐτῇ ὑπήντησεν Ἱερωνύμῳ τῷ ὁσίῳ, οὗ ὁδηγὸς ἐγένετο καὶ

συνέκδημος τῆς εἰς Συρίαν καὶ Παλαιστίνην ἀποδημίας. Εἶτα τοῖς ἐν τῇ αἰγυπτία ἐρήμῳ ὁσίοις κοινωνήσασα πατράσιν ἦλθεν εἰς Βηθλεέμ, ἔνθα μονὰς τρεῖς παρθένων ἐδόμησε καὶ ἀνδρώαν μίαν παρὰ τὸ θεοδέγμον σπήλαιον τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Μαθοῦσα τὴν ἐβραϊκὴν καὶ ἀραμαϊκὴν γλῶσσαν ἡ Παῦλα ἐβοήθει Ἰερωνύμῳ εἰς τὴν μετάφρασιν τῶν θείων Γραφῶν εἰς τὴν λατινικὴν. Διὰ τὰς πνευματικὰς αὐτῆς θυγατέρας ἐγένετο ἔμφυχον πρότυπον πασῶν τῶν ἀρετῶν, συντόνου προσευχῆς, ζήλου ἐργασίας καὶ ἀκριβοῦς νηστείας. Τὴν ὑπερβολὴν οὖν οἶδεν, εἰ μὴ διὰ τὸ ἔλεος καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ μοναστῶν φιλαδελφίαν. Ὑπομένουσα πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπὸ τῶν τοῦ Ὁριγένους μαθητῶν, διωκόντων αὐτὴν μετὰ μίσους διὰ τὴν μετὰ τοῦ Ἰερωνύμου φιλίαν αὐτῆς καὶ διακονουμένη ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Εὐστοχίας ἠρέμῳ τὸ ζῆν ἐξεμέτρησεν ἄγουσα τὸ πεντηκοστὸν ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἄδουσα καὶ φάλλουσα τῷ ἑαυτῆς Νυμφίῳ καὶ Σωτῆρι. Τὸ τίμιον αὐτῆς σκῆνος ἐν μέσῳ πλήθους ἐπισκόπων, κλήρου καὶ φιλοχρίστου πενηθοροῦντος λαοῦ κατετέθη παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ πανσέπτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως σπηλαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προκοννήσου (Προικοννήσου), τοῦ θαυματουργοῦ. (Γ' αί.)

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, τὸν Προκοννήσου θύτην,
Τιμᾶ Θεὸς πρίν, νῦν τε θαυματουργίαις.

Οὗτος ἤκμασε περὶ τὰ μέσα τοῦ Γ' αἰῶνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν αὐτοκρατόρων Ἰουστίνου τοῦ Θρακῆος καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, ἐν τῇ Βασιλευούσῃ ποιούμενος τὰς διατριβάς. Ἀρετῇ δὲ πάσῃ κεκοσμημένος, προχειρίζεται Ἐπίσκοπος Προκοννήσου, ἡ συνηθέστερον εἰπεῖν, Προικοννήσου, ἥτις τὸ πάλαι καὶ Ἐλαφόννησος ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ ὑπὸ πάντων γινωσκομένη καὶ λεγομένη Μαρμαραῶς.

Ἀπελθὼν οὖν ἐκεῖσε ὁ θεῖος πατήρ, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου ταύτης εὐρῶν τὴν πειρατείαν μετερχομένους καὶ πολλὴν ἀπανθρωπίαν τοῖς εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα ναυαγοῦσι δεικνύοντας, κατέβαλε πᾶσαν σπουδὴν, ἵνα τῆς τοιαύτης γνώμης ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς καὶ εἰς οἶκτον πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας προτρέψῃ· ὃ καὶ πεποίηκεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, διὰ τῆς χριστομιμῆτου αὐτοῦ πραότητος. Καλῶς δὲ ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον καὶ ἀσκητικῶς διανύσας τὸν βίον, καὶ τὴν μὲν ἐπενεχθεῖσαν αὐτῷ συκοφαντίαν ἀνεξικακῶς ὑπενεγκών, τὴν δὲ θυγατέρα Ἰουστινιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος δαιμονιώσαν, ἐμφανισθεὶς μόνον, ἰασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πλήρης ἡμερῶν, τῇ α' Αὐγούστου.

Ἡ δὲ φιλόθεος μήτηρ τῆς ἰαθείσης παιδός, ἡ βασιλὶς Θεοδώρα, πρὸς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης τῆς εἰς τὸν Ἅγιον, ἀνήγειρεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ Μονὴν ἱερὰν ἐπὶ τινος εὐρυχώρου πεδιάδος, ὅπου καὶ ἡ πάσχουσα πρότερον ἀπελθοῦσα, ἰάθη καὶ τὸ ἱερώτατον τοῦ Ἁγίου λείψανον εὐρέθη, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ, καὶ πηγὴ ἀγιάσματος μικρὸν ἀνωτέρω.

Κεῖται δὲ ἡ πεδιάς αὕτη νοτιοανατολικῶς τῆς Νήσου, ἄνωθεν τῆς πάλαι ποτὲ κωμοπόλως Προικοννήσου, Κλαζάκιον τανῦν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλουμένης, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐχούσης, εἰμὴ εἴκοσι περίπου οἰκίας σμικράς. Καί τοι δὲ ἐρειπίων ὄντων καὶ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ μεγίστου αὐτῆς Ναοῦ, συνέρχονται ὅμως ἐκεῖ κατ' ἔτος οἱ ἐγχώριοι, ἐπιτελοῦντες τὴν τοῦ Ἁγίου ἑορτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Παύλης τῆς Καρπασίτιδος.

Στίχ. Τρόπων ἀπλάστων καὶ ἐνθέου βίου,
Παῦλα, βολίσι κατεφώτισας Κύπρον.

Ἡ ὁσία καὶ θεοφόρος μήτηρ ἡμῶν Παῦλα ἡ Καρπασίτις αὐτάδελφος ὑπῆρξε τῆς ὁσίας Φωτεινῆς καταγομένη ἐκ Ῥιζοκαρπάσου. Θεοφιλῶς ἤσκησεν ἐν τινι σπηλαίῳ παρὰ τὸ χωρίον Ἁγία Τριάς Αἰγιαλούσης, ἔνθα καὶ εἰρηνικῶς παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Κυρίῳ τῆς δόξης καὶ αὐτῆς ποθεινῶ Νυμφίῳ Χριστῷ. Ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ εὔρηται σπουδαίου ἀρχιτεκτονικοῦ σχεδίου ἡμιηδαφισμένος ναὸς πρὸς τιμὴν τῆς ὁσίας Παύλης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥουβήλ τοῦ Σύρου τοῦ ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ῥουβήλ ὁ Σύρος ἀναχωρῶν ἐρήμοις,
Χωρεῖ προθύμως εἰς Θεοῦ βασιλείαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου παιδομάρτυρος Ἰουστίνου, τιμωμένου ἐν Λούρδῃ πλησίον τῶν Παρισίων. (~†290)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεμεσίου, τιμωμένου ἐν Λεξοβιόρῳ (**Noviomagus Lexoviorum, Lisieux**) ἐν Γαλλίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λέοντος (**Leus**), οὗ τὰ ἱερὰ λείψανα τιμῶνται ἐν Βικεντία (**Vincentia, Viguenza**) τῆς Ἰταλίας. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βέρου (**Verus**), ἐπισκόπου Βιέννης (**Vienne**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†314)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου, ἐπισκόπου Βερκελλῶν (**Vercellae, Vercelli**), συνεργοῦ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου. (†371)

Στίχ. Ὁμοούσιον Εὐσέβιος κηρύττων,
Λόγῳ συντέτακται τῷ Ὁμοουσίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐξυπερίου (**Exuperius**), ἀ' ἐπισκόπου Βαΐοκάσσης (**Bajocasses, Bayeux**) ἐν Γαλλίᾳ. (†405)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥιόχου (**Ríoch**), ἱεραποστόλου καὶ ἡγουμένου Ἰννισβόφφιν (**Innisboffin**) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†490)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Ἀλμέδας (**Almedha**), ἀθλησάσης ἐπὶ λόφου πλησίον Βρεκόνου (**Brecon**) ἐν Οὐαλίᾳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σεβήρου, ἐλεήμονος ἱερέως, τιμωμένου ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐν τῇ ὁμωνύμῳ κώμῃ (**St Sever de Rustan**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†500)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Φριάρδου (**Friardus**) καὶ Σεκουνδέλλου (**Secundellus**), ἐρημιτῶν ἐν τῇ νήσῳ Βινδομίττη (**Vindomitte**), πλησίον τῆς Νάντης ἐν Γαλλίᾳ. (~†577)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Σιδβέλλης (**Sativola, Sidwell**) ἐν Ἐξετερ τῆς Ἀγγλίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κενύδδου (**Kenneth, Cenydd**),

ἐρημίτου ἐπὶ βράχων τῆς χερσονήσου Γόβερ (Gower) ἐν Οὐαλία.
(5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πελεγρίνου (Peregrinus),
προσκυνητοῦ τῆς ἁγίας γῆς, ἀσκήσαντος ὕστερον πλησίον τῆς
Μοδένας (Modena) ἐν Ἰταλία. (†643)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰωνάτου (Jonatus), ἡγουμένου
τοῦ ἀββαείου Ἐλνόνης (Elnone) ἐν Βελγίῳ. (†659)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς παρηγορητρίας,
ἀδελφῆς τοῦ ἁγίου Ἄννωνος (Anno), ἐπισκόπου Βερόνης
(Verona) ἐν Ἰταλία. (7' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐθελβόλδου (Æthelwold),
ἐπισκόπου Βίνσεστερ (Winchester) ἐν Ἀγγλία. (†984)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῷ χωρίῳ Ῥωμανὸς τῆς
Λήμνου εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ἁγίας μάρτυρος Φωτίδος,
ἀδελφῆς Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς
24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρας δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλ' Νη

Ρ^{Νη} αβδος εις τυυπον τριμυστηριου παρα
 λαμβανεται τω βλαστω γαρ προκρινει τον
 ιεραεατη στειρουση δε πρωην εκ
 κλησιαν εν ξηνηθηση ξυλων Σταυρου εις κρα
 τος και στερωωμα

ὠδὴ δ'

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ε^{Γα} ισακηηκοα Κυριε της οικονομιας
 σου το μυστηριον κατενοησα τα εργα
 σου και εδοξα σα σου την θεοτητα

ὠδὴ ε'

Ἦχος πλ' Νη

Ω^{Νη} τρισμακαριισον ξυυλον ενωε
 τααθηχριστος ο βασιλευς και Κυριος
 διου πεπτωκεν ο ξυλωαπατηησας το
 ενσοι δε λεασθεις θεωτω προσπαγε εντισαο
 κιτωπαρεχοντι την ειρηνην ταις ψυχαις η
 ημων

ὠδὴ 5'

Nοτιουθηροος ενσπλαααγχοις πα
 λαμας Ιωναςταυροειδωσδιεκπεταα
 σασ τοσωτηριον πααθοςπροδιετυυ
 πασαφωσ οοθεντριημερος εκδυς τηνυ
 περκοσμιον Αναζασινυπεζωγραφηησεν
 τσασαρκιπροσπαγεντοςΧριστς υυτς Θεου και
 τριημερωεγεεερσει τονκοοσμονφωτι
 σααντος

ὠδὴ 6'

Eκνονπροσταγματυραννδυσε
 βςλαςεκλονησεπνεοναπειληςκαιδυσφη
 μιιαασθεοστυγς ομωστρεισ Παιδασ εκε
 δειματωωωσεθυμοσθηριωδησουπυρ
 βρομιοναλλανηχεντιδροσοβωλω Πνευμαα
 τιπυρισυνοντεςεψαααλλονουπερ
 υμνητοσ τωνπατερωνκαιημων Θεοσ ευ

λο γη τος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Nη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ξρ γον Πα τε ρα Θε ον υ
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ραδει σος
 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
 το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς κρ γη
 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
 νσ ν τς αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

O δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λσ τω γε

νει προσγε νο με νος θα να τος δι α ζαυ ρθ κα
 τη ηρ γη ται ση μεροντης γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη τορος ην πα σαι αι Δυ
 να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ νθ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

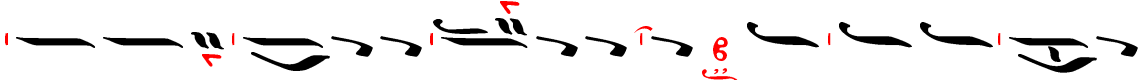
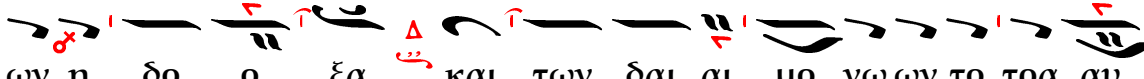
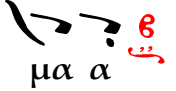
Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε. Ἦχος Δι-Θ.

Τ ρς θαυ μα στῆς υ μνη σω μεν Μα ακ κα βαι αι
 ους Ε λε α ζα ρθ παι δας Σο λο ο μο νη ης
 τε ου τοι γαρ κα θει λοντα φρου α αγ μα τα τθ αρ
 χε κα α κθ δρα α κοντος και τη τθ νο μθ θ λα
 τρει ει α ε γε νο ντο στε ε φα νι ι ται αι

Ἔτερον, τοῦ Σταυροῦ.

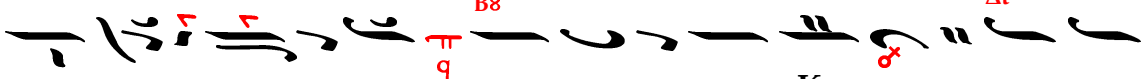

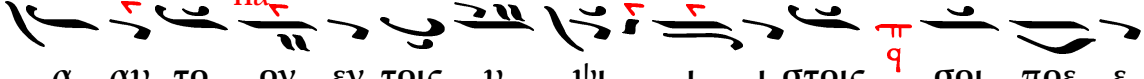

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε. Ἦχος Δι-Θ.

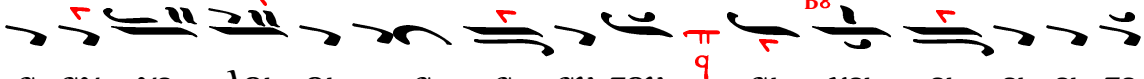

Σ ταυ ρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι κθ με ε νης
 Σταυ ρος η ω ραι ο της της Ε εκ κλη σι ι ας

 Σταυ ρος βα σι λε ων το κρα ται αι ω ω μα ^Δ Σταυ

 ρος πι ι στω ων το στη η ριγ μα ^ε Σταυ ρος Α γγε λω

 ων η δο ο ξα ^Δ και των δαι αι μο νω ων το τρα αυ

 μα α ^ε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πά ρ

Π ^{Β8} α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

 υ ρι ι ι ον ^{Β8} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ ^{Δι}

 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α ^{Β8}

 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις ^{Πα} σοι ^{Β8} πρε ε

 ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω ^ε ^{7κ}

Α ^{Β8} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α ^{Πα}

 α αγ γε λοι οι α α αυ του ^{Β8} αι νει ει ει ει τε

 α αυ τον ^{Δι} ^Δ πασαι αι δυ να ^{Β8} α α μει εις α α αυ

 του ^{Β8} ^Δ σοι πρε ε ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω ^ε ^{7κ}

Ἰστώμεν στίχους σ' καὶ φάλλομεν
 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γ'.

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον

δοξα αυτη εσται πασι τοις οσι οισ αυτου

Εν φωναις αλαλαξω με εν ενωδαις

μεγαλυνωμεν τον Σταυρον τον τιμιον αασα

ζομενοι και προς αυτον εκβοησωμεν Σταυρε ε

πανσεβασμιε καθαγιασον ημωντας ψυ

χας και τασωματα τη δυναμει σου και παντοι οι

ας εκβλαβης εναντιων διατηρησον α

τρωωτας ευσεβως προσκυνητας σε

Αι νειτε τον Θεον εν τοις Αγιοις αυ

του αι νειτε αυτον εν στερω ματι της

δυναμεως αυτου

Προσελθοντες αρυσατε εμηκεν

μενα ναματα Σταυροτη χααριτι προοερ

χομενα ιδε προκειμενον βλεποντες το Ευ

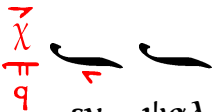
λον το α γι ον χα ρι σμα των την η γην αρ δο
με νην τω αι μα τι και τω υ δα τι τδ Δε σπο ο
τδ των ο λων τδ εν τδ τω ε κδ σι ως υ ψω
θε εν τος και τδς βρο τδς α νυ ψω σαντος

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σται αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

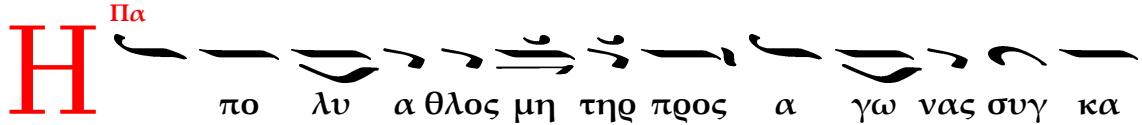
Ε κ κλη σι ας ε δραι ω μα α βα σι λε
ων κρα ται ω μα μο να ζον των κα αυ χη μα και αι δι
α σω σμα συ ει Σταυ ρε παν σε βα σμι ε δι ο ο
προ σκυ νων τεσ σε και καρ δι ας και ψυ χας φω τι
ζο με θα ση με ρον θει α χα ρι τι εν σοι οι
προ σπα γεν τος και το κρα τος τδ δο λι ς κα θε
λο ον τος και την α ραν α φα νι σαντος

Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων.

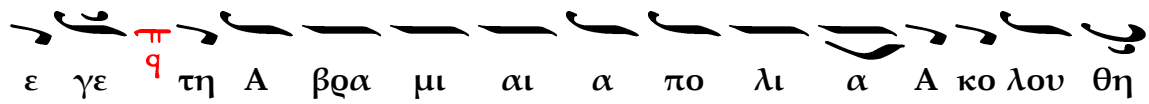
Ἦχος ♯ Πα ρ

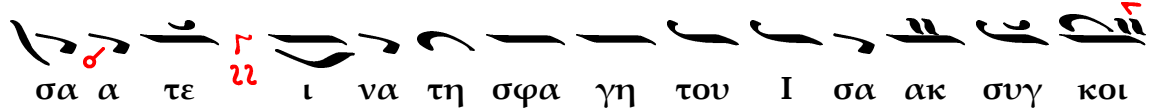
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν ψαλ

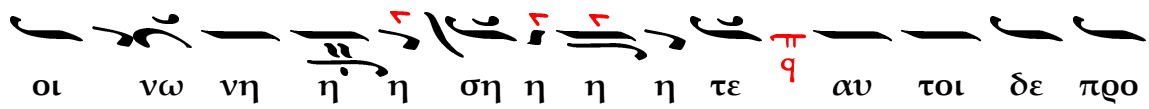
 τη ρι ι ω και κι θα α α ρα

Η^{Πα} πο λυ αθλος μη τηρ προς α γω νας συγ κα

 λου σα τους οι κει ους παι αι δας ε ε ε λε ε ε

 ε γε τη Α βρα μι αι α πο λι α Α κο λου θη

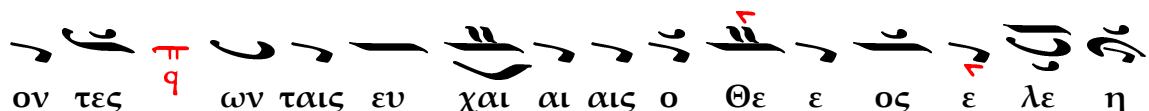
 σα α τε ι να τη σφα γη του Ι σα ακ συγ κοι

 οι νω νη η η ση η η η τε αυ τοι δε προ

 ε λαμ βανοντην ο ο δη η γου ου σαν προ ε πε εμ

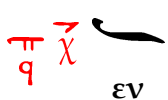
 πο ο ον την νου ου θε του ου ου σαν ε παλ λη

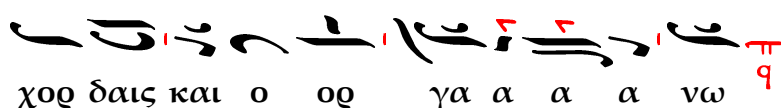
 λαις τι μω ρι αις τας βα σα α νθ ρς βλε ε ε πο ο ο

 ον τες ων ταις ευ χαι αι αις ο Θε ε ος ε λε η

 σο ο ον η η η η μας

Ἦχος ♯ Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

 χορ δαις και ο ορ γα α α α νω

E^{B8} πτα στυ λοι οι ε ε κλε ε κτοι ^Δ εκ μι ας
 πε ετ ρας λο γι ι ι κη ης λα το ο μη η η
 θε ε ε ε εν τες ^π α σα λευ τον ε δει ει ξαν τον τϵ
 νο μϵ ϑ πυ υ υ υ υ ρ γον ^π δι ων ευ δο ο
 ο κη σον Σω ω τηρ ^Δ εν ει ει ρη η η νη φυ λα
 χθη ηναι τας ψυ υ χας η η μω ων ^ε

^π Ηχος ^π Πα ρ

^χ Αινείτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^Δ πα σα πνο η αι νε σα α α ^χ

τω τον Κυ ρι ι ι ον ^π

O^{Πα} ι τϵ νο μϵ φυ λα κες και της Σο λο μο νης

υι υι οι οι εν στα δι ω ω α α θλϵ ϑ ϑ ντες ^Δ προς

Α αν τι ι ο χο ον ε βο ο ο ο ων ^π η μεις

ω Α αν τι ι ι ο ο ο ο χε ^{Κε} ^{Πα} υ περ πα τρω

ων νο ο ο μω ων εγ κα α αρ τε ρϵ ϑ ϑ ϑ ϑ μεν ^π

ου χω ρι σει δε η μας ^ε ου πυρ ϑ ξι ι ι φος

8 θη ρες 8 μα στι ι γες ^{Δι} _Δ αλλ ο μου τε ε θνη
 ξο ο ο με ε ε ε θα ^{Πα} _Δ συν μη τρι γη η ρα α λε ε
 α και δι ι δα σκα α α α λω ω πα α
 α τρι ^Μ _π ζωντες και συ υγ χαι αι αι ρο ο ο ον τες ^{Δι} _π εις
 τους α τε λευ τη η ητους αι ω ω ω νας _Δ

Δόξα.

^πΗχος _Δ Πα ρ

^Δ ^Μ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω _π
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι _π
^{Πα} ^Τ ον κα τα των Μακ κα βαι αι ων συ κρο τη θεν τα
 α πο ο λε ε ε μον ^{Β8} _π δευ τε θε α σω με ε θα
 πι ι στοι _Δ και τη η ην του ου ου τω ων αν δρει
 ει ει ει αν ^{Β8} _π τυ ραννος γαρ βα σι ι λευς _Δ παντων των
 ε θνων κρα α τη η σας ^{Β8} αν τε κρα τει το υ πο
 γε ροντος και παι δων ε ε πτα ^{Πα} _Δ και μι α α ας
 γυ υ ναι αι αι κος ^{Β8} _π δι ο ευ χαις αυ τω ων

ο Θε ο ος ε λε η η σον η μα ας

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τϛ ϛ ϛς
αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Οσυμ μα χη σας Κυ ρι ε τω πρα ο τα τω Δα

α βιδ υ πο τα ξαι τον αλ λο ο φυ υ υ υ

υ λον τω πι στω η μων βα σι λει ει ει ει συ υμ πο

λε ε ε ε μη η η η σο ο ο ον και αι τω ω ο πλω

ω του Στα αυ ρου κα τα α βα λε ε του ους ε εχθρους η

μω ων δει ξον ε ευσπλαγχνεε εις η η μας τα αρ

χαι α α α ε λε ε ε ε η η η η σου και

γνω τω σαν α λη θως ο τι συ ει Θε ε ος και

εν σοι οι πε ποι οι οι θο ο ο τε ες νι κω ω

ω ω ω μεν πρε σβευ ου σης συ νη θως της αχ ραν του

ου σου ου Μη η η τρος δω ρη θη η η ναι

η μι ι ιν το με γα α ε λε ο ος

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι
δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παντο κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
η σου Χριστε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρτι ι ας του κο οσμου

Προ σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Καθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας ^Δκα θα περηνλ πι σαμεν ε πι σε ε ^ε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ^ε (τρεις) ^ε

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^Δε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι ^ε

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με ^Δτου ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει

ο θε ο ος μου ^ε

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δεν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως ^ε

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε ^ε

Αγι ος ο θε ος ^ΔΑ γι ος Ι σχυ ρος ^ΔΑ γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε (τρεις) ^ε

ο ο Δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α

 α γι ι ι ι α α γι ι ι ο ος

ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος

Α

 γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε

η η σον η η μα α α α α α α α

α α α α α α ας

Πληρωθέντος τοῦ ἁσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὀρθοί»,
 θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ
 θυμιῶν κύκλω τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ
 τροπάριον

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ

 ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα

σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και

το σον φυ λα α των δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι

ι τε ευ μα

τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν φάλλων τὸν ὕμνον

Ἦχος Δι-θ

Τον σταυρο ο ον σουπρο ο σκυ υ υ νου μεν Δε ε ε
σπο ο ο ο τα και την α γι ι α α αν σου
α να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

ὄν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος Δι-θ

Δευ τε πι ι στοι το ζω ο ποι ον ξυ υ λο ονπρο
σκυ νη η η σω ω ω μεν εν ω Χρι στος ο βα
σι λε ευς τη η ης δο ο ο ξης ε κου σι ως χει ει
ρα α ας ε κτει ει νας υ ψω σεν η η μας
εις την αρ χαι αν μα α α α κα ρι ο ο ο τη η η
η τα ους πριν ο εχθρος δι η η δο ο ο νη η ης
συ λη η σας ε ξο ρι ι στους Θε ου ου πε ποι
οι η η η κε δευ τε πι ι στοι οι ξυ λο ο ο ον

προσκυ υ νη η η σω ω ω μεν δι ου η ξι
ω θη η μεν των α ο ρα α των ε εχ θρων συν τρι
βει ειν τα α ασ κα α α ρας δευ τε πασαι Αι πα τρι
αι των ε ε θνων τον Σταυ ρον του Κυ υ ρι ι ι
ου ου υ υ υ υ μνοις τι ι μη η η σω ω ω
μεν χαι αι ροις Στα α α αυ ρε του πε σο ο οντος
Α α δαμ η τε λει ει α λυ υ τρω ω ω σις
εν σοι οι Οι πι ι στο τα α α τοι βα σι λεις
η μω ων κα α αυ χω ω ω νται ως τη ση δυ να
μει Ι σμα η λι την λα α ον κρα ται ω ω ω ω
υ πο ο τα α ατ το ο ο ον τες σε νυ υν με
ε ε τα φο ο βου χρι στι α νοι α α σπα ζο ο
ο ο με ε ε ε νοι τον εν σοι προ σπα γεν τα
Θε ε ον δο ο ξα α α α ζο με εν λε ε ε
γο ο ο ον τες Κυ ρι ε ο εν αυ τω σταυ ρω ω
θεις ε λε η σον η μας ως α γα θος και αι φι

λα α αν θρωω ω ω πως Δ

Ἦχος Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ μενος και
το σον φυ λα α των δι α τ ε σταυ ρου σε πο ο λι
ι τε ευ μα α α α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

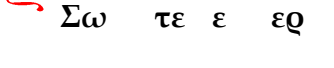
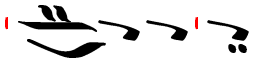

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

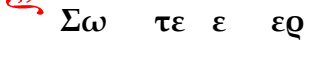
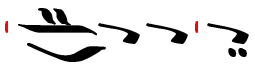

Ἀντίφωνα.
(Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως)
Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. (Ἐκλογή).

ᾠχος

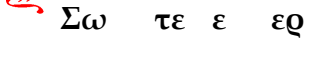
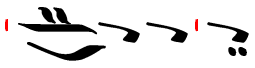

Στίχ. α΄. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
(δ' 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

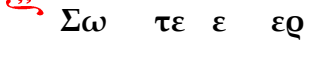
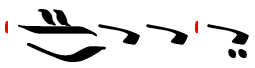

Στίχ. β΄. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. (νθ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

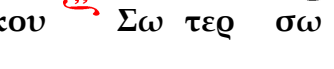

Στίχ. γ΄. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις. (ξζ' 19)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. (ξ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (Ψ 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. β'. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. (ρλα' 7)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. γ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. (με' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τῶ Πα τρι
 και τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

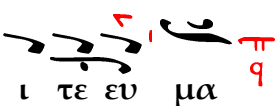
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. (Ἐκλογή).

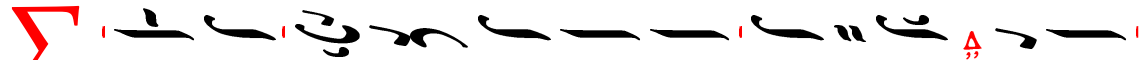

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
 ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. (Ψαλμ. 5)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σνι κας τοις βα

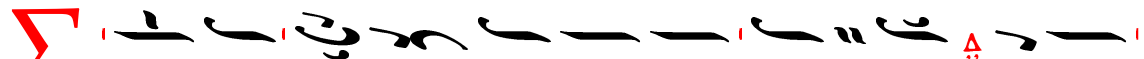

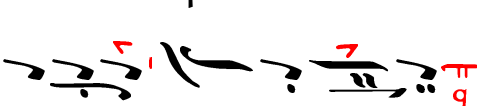

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

 το σον φυ λα α τ των δι α τ ε σταυ ρου σθ πο ο λι

 ι τε ευ μα

Στίχ. β΄. Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ΄ 9)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

 το σον φυ λα α τ των δι α τ ε σταυ ρου σθ πο ο λι

 ι τε ευ μα

Στίχ. γ΄. Καὶ ποιῆσαν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. (κζ΄ 9)

Ἦχος Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

 το σον φυ λα α τ των δι α τ ε σταυ ρου σθ πο ο λι

 ι τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Υ ψα ὄ τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων
και προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο
δω ων αυ τῶ ο τι Α α γι ο ος ε στι σω σον η
μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι ι ι σταυ ρω
θει ει ει ει εις

ὁ β΄ χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λῶ ὄ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρῶ μενος και
το σον φυ λα α των δι α τῶ σταυ ρου σῶ πο ο λι
ι τε ευ μα

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τας αλ γη δο νας των Ἀ γι ων ας υ περ σθ
ε πα θον Δ δυ σω πη η θη τι Κυ ρι ε Π και πα σας η
μων τας ο δυ υ νας Δ ι α σαι φι λαν θρω πε δε ο ο
με ε θα Π

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ ιδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

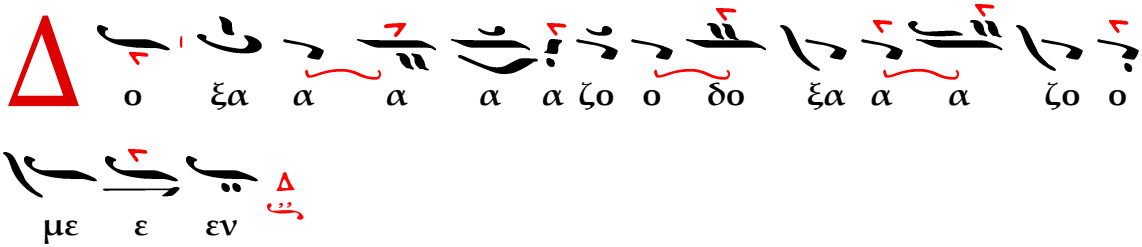
Ἦχος ♯ Δι - θ

Ου ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
τη ε πω νυ υ μω ω σθ και νη πο λι τει α τς
οι κτιρ μς σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρανον
εν τη δυ να μει ει σου τς πι στς βα σι λεις η
μων νι κας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε
μι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην οπ
λον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ο ο ον

ου ^Δ προ ο ο σκυ υ υ υ ω υ υ υ νου ου ου
 ου με ε ε ε ε εν Δε ε ε ε ε ε ε
 σπο ο ο ο ο ω ο ο ο τα ^θ και την α γι ι
 ι ι ι α α α α α ^{Γα} αν σου ου ου ου ου ^{Νη}
 α α α α α α α α να α α α στα ^ν
^{Δι} α α α α σιν δο ο ξα α α α α α ζο ο ο
 ο με ε ε ε ε ε εν ^Δ

Δύναμις τοῦ Βήματος.

Τ ον σταν ρο ο ο ο ο ω ο ο ον σου ^Δ
 προ ο σκυ υ υ υ νου ου ου ου ου ου με ε ε
 ε εν ^Δ
Δ ε ε ε ε ε με ε ε ε σπο ^Δ ο ο τα
 α α α Δε ε ε ε σπο ο τα α α α α α ^Δ
Κ αι την α γι ι ι ι Α γι ι α α αν σου
^Δ α να α α α α α α Α α α να στα σι ι
 ι ι ι ι ι ι ιν ^Δ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῶν Ἁγίων.

Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῶν μαρτύρων (9 Μαρτίου).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ᾠχος πλ. α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

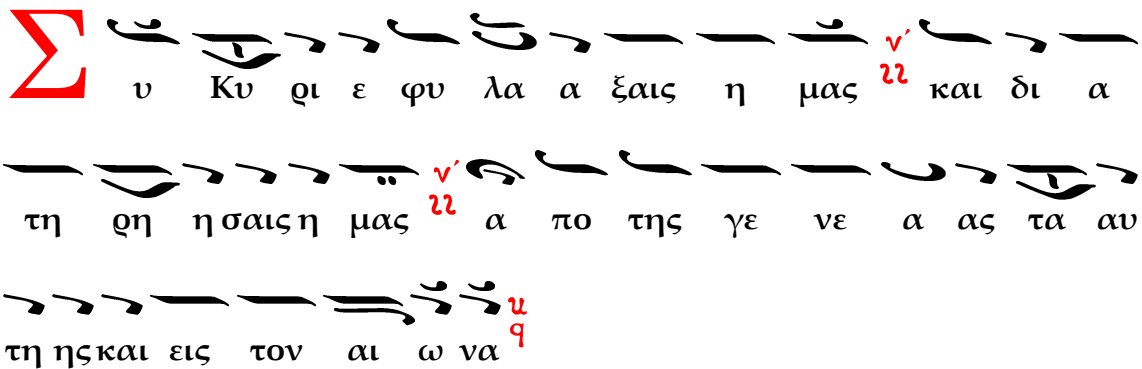
Προκείμενον. (Ψαλμὸς ια΄).

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. (ια΄ 8)

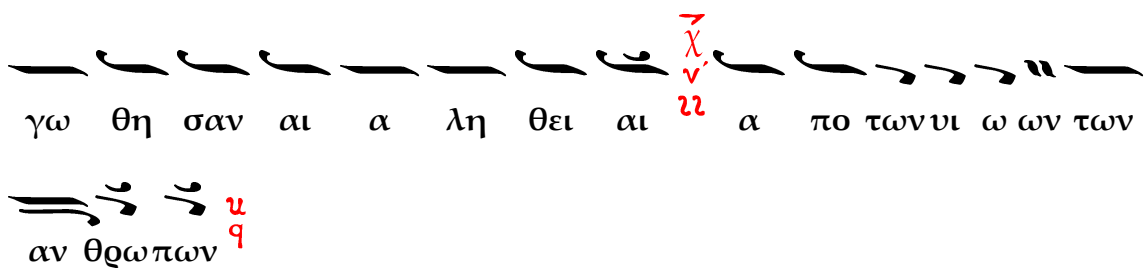
Στίχ. α΄. Σῶσον με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων. (ια΄ 2)

ᾠὴ ὁ ψάλτης.

ᾠχος πλ. α΄ Κε ρ

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ασ τα αυ
τη ης και εις τον αι ω να ^υ₉

Στίχ. Κύκλω οί άσεβείς περιπατοῦσι ^υ₉ κα τα το υ ψος σθ

ε πο λυ ω ρη σας ^{ν'}₂₂ τς υ ι 8 8ς των αν θρωπων ^υ₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α

τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ασ τα αυ

τη ης και εις τον αι ω να α α α ^υ₉

‘Ο διάκονος: Σοφία.

‘Ο άναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

‘Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Ἑβρ. ια΄ 33-40, ιβ΄ 1-2)

Ἄδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι’ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως

ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος δ΄. Ψαλμὸς ξε΄.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι α

A λλη η λϑ ï ï α $\frac{1}{2}$ Δι A λλη η λϑ ϑ
ϑ ï ï ï ï α $\frac{1}{2}$ Δι A α α α α λλη η η
λλη η η η η η ï ï ï ï α $\frac{1}{2}$ Δι

Στίχ. Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν $\frac{1}{2}$ διήλθομεν χ

διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος $\frac{1}{2}$ και ε ξη γα γες η χ μα ας

εις α να α α α ψυ υ υ υ χην $\frac{1}{2}$ Δι

A λλη η λϑ ï ï α $\frac{1}{2}$ Δι A λλη η λϑ ϑ
ϑ ï ï ï ï α $\frac{1}{2}$ Δι A α α α α λλη η η
λλη η η η η η ï ï ï ï α $\frac{1}{2}$ Δι

Στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, $\frac{1}{2}$ ἐπύρωσας ἡμᾶς, $\frac{1}{2}$ ως χ

πυ χ ρϑ ται το αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι ον $\frac{1}{2}$ Δι

A λλη η λϑ ï ï α $\frac{1}{2}$ Δι A λλη η λϑ ϑ
ϑ ï ï ï ï α $\frac{1}{2}$ Δι A α α α α λλη η η
λλη η η η η η ï ï ï ï $\frac{1}{2}$ Δι α α α α α

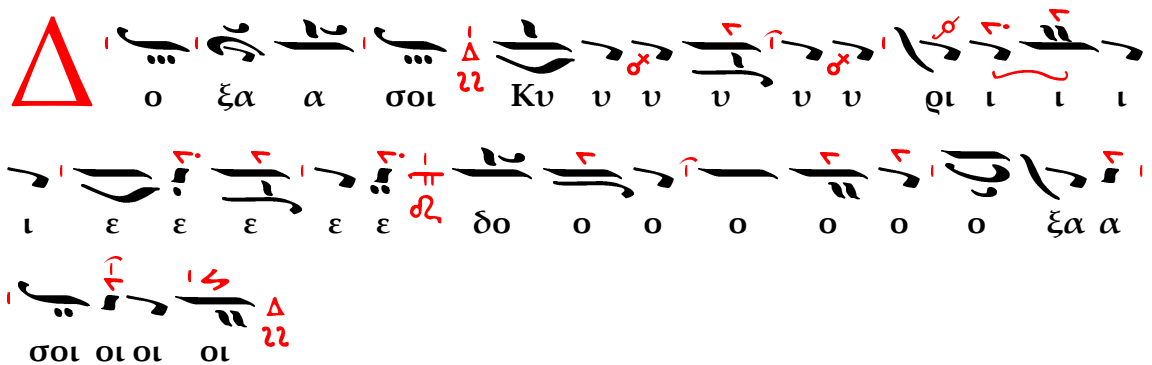

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

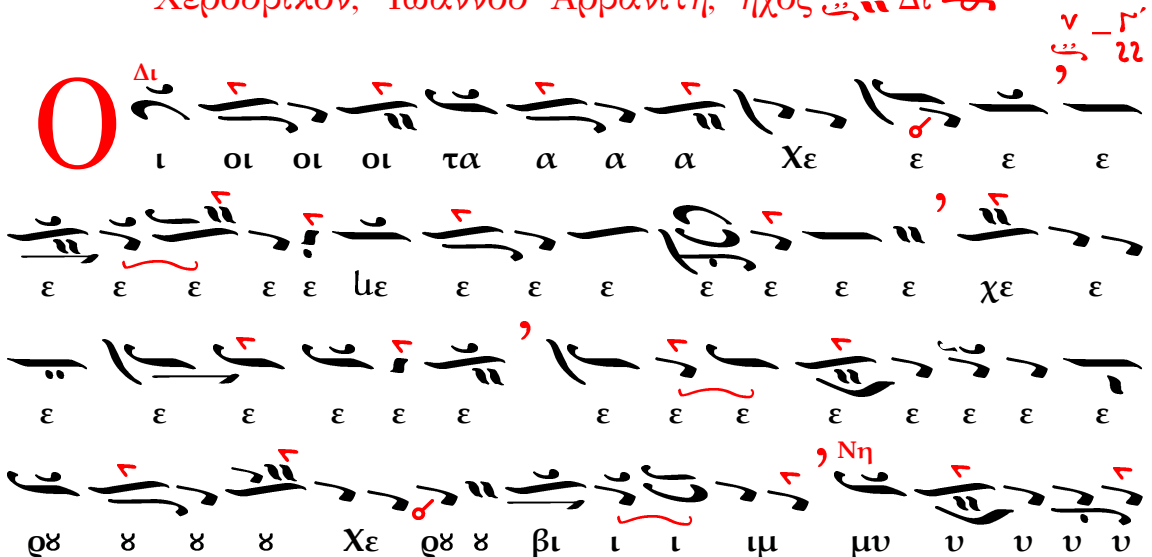
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ι' 16-22).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς: 16 Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. 17 προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· 18 καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. 19 ὅταν δὲ παραδῶσωσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε· 20 οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. 21 παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· 22 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι' ς

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

T

 ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **T** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰζ̣ Δι̣

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονειρηνησθυναίνεσε

ως

ΚαίμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

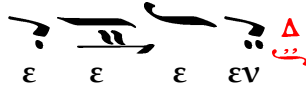
Αμηνηην

Αμηνηνην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

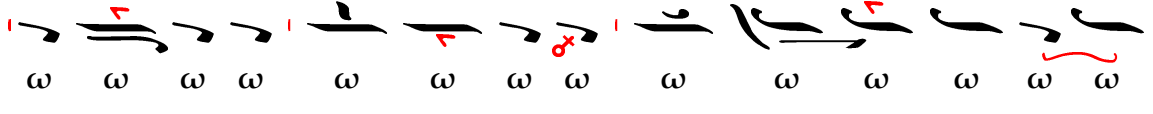

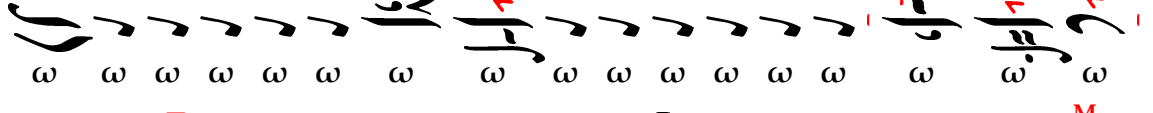
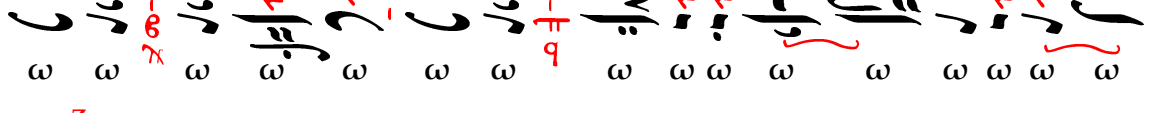
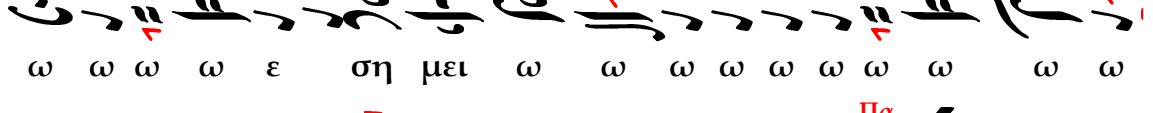
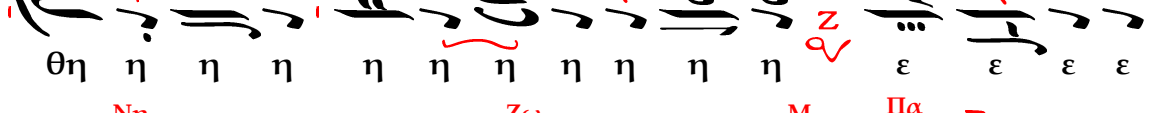
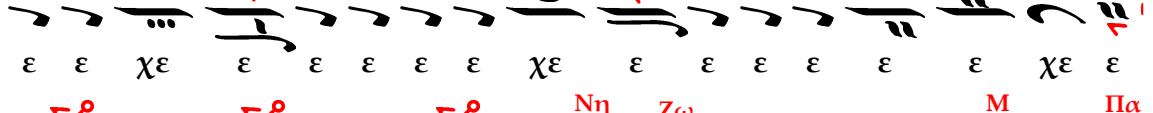
Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

 ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Ζω Σ

E ση μει ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ε ση μει ω ω ω ω ω ω ω ω

 θη η η η η η η η η η ε ε ε ε

 ε ε χε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε χε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ^ζ Αλ λη λϝ ϝ ϝ ι ι α α α α α α

α α α α α ^ζ

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ἰὺ Γα ρ

Ε^{Γα} ση μει ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ^{ν ρ - ρ}

ω ω ω ω ω ω ^ζ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ^{Πα}

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ^{Νη}

Μ ^{Γα} ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ^{ν ρ}

ω ω ω ω ω ω ω ^{Νη} **Ε** ^Μ ση μει ω ω ω ω ω ω ^{Γα}

ω ε ση μει ω ω ω ^{Νη} **Ε** ^{Γα} θη η ςη η η η ^{ν ρ} ε ε ε

ε ε ε ε ^{Δι} λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Γα}

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Νη
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ηα
ε ε ε ε φη η η η η η η η η η η η η η ε φη

Γα
μα α ας το φω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Ζω Μ
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Γα
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Δι
ω ω ω ω ω ω ως τϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

ϛ τϛ προ ο ο σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τϛ ϛ προ ο

σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω πϛ ϛ ϛ ϛ ϛ τϛ

προ ο σω ω ω ω ω πϛ ϛ σϛ ϛ Κυ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε κυ υ υ

Νη Γα
υ υ υ υ ρι ι ι ι ε κυ υ ρι ε ε ε λε ε ε

Χ
ε ε ρα α α λε ρα α α λε λε ρα ρα α

λε λε ρα ρα α λε τε ε ε λε ρα ρα λε

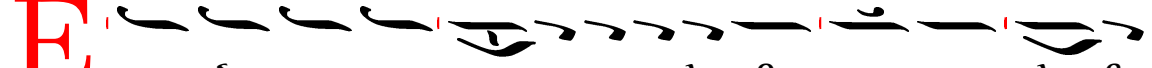
 ιε ρα ρα ιε ε ε ιε ρα ρα ιε ιε ρα

 ιε ρα ρα α α ιε Αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι

 ι α α α α α α α α α α α α

 α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

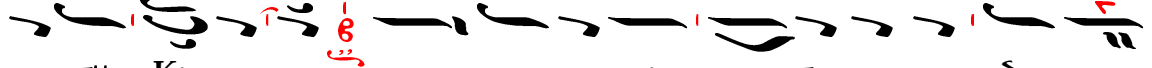
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ ν

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

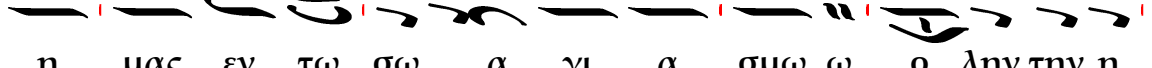
Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σϝ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σϝ

Α λλη λϑ ι̇ α Α λλη λϑ ι̇ α Α λλη
λϑ ι̇ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϑ ευ λο γη με

νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϑ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος